

בש"פ 38/17 - ניסים שמיים נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 38/17 - א'

כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו
ניסים שמיים

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

הבקשה שלפניי מהווה, הלכה למעשה, בקשה להארכת מועד להגשת עתירה לדיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה מיום 31.7.2016 בע"פ 3217/14. פסק הדין קיבל באופן חלקי ערעור מטעם המבקש כך שהוא זוכה מאחת מתוך עבירות האינוס בהן הורשע, ועונש המאסר הכולל אשר נגזר עליו הופחת מחמש עשרה שנים לשלוש עשרה שנים וחצי.

הבקשה הוגשה ביום 2.1.2017, והיא נושאת תאריך 18.12.2016. המבקש, שהינו אסיר, ציין כי הבקשה הוגשה באיחור "מאחר ופסק הדין לא היה בפניי משהגיע פסק הדין ראיתי לנכון להגיש בקשה לקיום דיון נוסף" (כך במקור - ג'ל'). לבקשה צורף מכתב מטעם הסניגוריה הציבורית הנושא תאריך 5.9.2016, ובו הובהר כך: כי מספר ימים לאחר מתן פסק הדין פנה המבקש לסניגור מטעמו בבקשה להגיש עתירה לדיון נוסף; כי הבקשה נבחנה על ידי הסניגוריה הציבורית ונדחתה מחמת היעדר סיכוי; וכי ביום 5.9.2016 קיים המבקש שיחה עם עו"ד ענר מהסניגוריה הציבורית ובמהלכה התברר שהחלטת הסניגוריה הציבורית לא נמסרה למבקש בזמן אמת. עוד יצוין, כי על גבי המכתב נרשם בכתב יד שהוא נשלח למבקש באמצעות הדואר בחודש ספטמבר, אך לדברי המבקש לא הגיע אליו ועל כן הועבר

עמוד 1

בחנתי את בקשת הארכה על רקע אמות המידה החלות בעניין והגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

בהתאם לתקנה 4 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984, עתירה לדיון נוסף על פסק דין של בית המשפט העליון צריכה להיות מוגשת תוך חמישה עשר ימים מיום מתן פסק הדין. מועד זה ניתן אמנם להארכה בהתקיים "טעם מיוחד" לכך (תקנה 4 האמורה), ואולם נהוג ליישם דרישה זו באופן קפדני ומצמצם וזאת על רקע מאפייניו הייחודיים של הליך הדיון הנוסף (ראו למשל, בש"א 6180/09 פלונית נ' פלוני (13.9.2009); בש"פ 8020/14 חבר נ' מדינת ישראל (24.12.2014). עוד ראו, בש"א 7155/06 בן-יונה נ' עו"ד יניב אינסל (3.10.2006)).

בענייננו, הבקשה הוגשה כחמישה חודשים לאחר מתן פסק הדין, כלומר - מדובר באיחור ניכר ביותר. מסקנה זו תיוותר על כנה גם אם אלך לקראת המבקש ואראה את התאריך הרשום על גבי הבקשה - 18.12.2016 - כמועד הגשתה לבית המשפט. לכך מתווסף הנתון, כי מן המכתב אשר צורף לבקשה עולה בבירור שהמבקש ידע, עוד ביום 5.9.2016, שבקשתו לקבלת ייצוג לשם הגשת עתירה לדיון נוסף נדחתה על ידי הסניגוריה הציבורית. בקשת הארכה אינה כוללת הסבר מבורר מדוע המתין המבקש מספר חודשים נוספים עד אשר פנה בעצמו לבית המשפט, ואף לא צוין בה מתי הגיע המכתב מיום 5.9.2016 לידי של המבקש. כך או כך, גם אם אניח שחל עיכוב בהגעתו של המכתב למבקש, לא יהיה בדבר כדי להצדיק את חוסר המעש של המבקש משך תקופה כה ארוכה. עוד אציין, כי לאחר עיון בפסק הדין ובשים לב למבחנים הנוקשים הנוהגים ביחס לקיומם של דיונים נוספים, סבורני כי סיכוייה הלכאוריים של העתירה לדיון נוסף אינם גבוהים כלל ועיקר.

נוכח כלל האמור לעיל, הבקשה להארכת מועד נדחית ללא צורך בתגובה.

שירות בתי הסוהר ימציא החלטה זו לידי המבקש ללא דיחוי.

ניתנה היום, ו' בטבת התשע"ז (4.1.2017).

גלעד לובינסקי זיו, שופט
ר ש ם